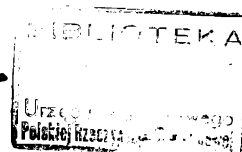

15 listopada 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

F 16b 19/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10746.

~~Kl. 47 a s.~~

Zbigniew Biskupski
(Warszawa, Polska)
i Wiktor Staniewicz
(Warszawa, Polska).

47a 1 / 19 / 02

Umocowanie na zimno sworznia z metalu miękkiego w metalu twardym.

Zgłoszono 29 listopada 1928 r.
Udzielono 1 lipca 1929 r.

Przedmiot wynalazku stanowi umocowanie na zimno w twardym metalu sworznia z metalu miękkiego w ten sposób, aby u dołu wywierconego otworu sworzeń się rozszerzył i tem samem zostało uniemożliwione jego wyciągnięcie.

Potrzeba takiego umocowania zachodzi przy osadzaniu sworzni drobnych wymiarów w otworach stosunkowo głębokich, przy których ze względu na wstrząśnienia nie można zastosować gwintu. Wyżłobienie dna otworu w postaci jaskółczego ogona (w przekroju) i wbicie sworznia powoduje tylko bardzo niewielkie odkształcenie sworznia u dołu otworu; odkształcenie następuje

raczej u góry otworu. Wynalazek niniejszy nie wykazuje wad opisanych powyżej.

Po wywierceniu otworu w twardym metalu wiertłem spiralnem wyfrezowuje się u dołu otworu wydrążenie, celem utworzenia wolnej przestrzeni do rozszerzania się sworznia. Następnie wrzuca się do otworu bryłkę dowolnego kształtu ze stali hartowanej lub innego odpowiednio twardego tworzywa, np. kulkę łożyskową, o średnicy mniejszej od średnicy sworznia. Przy wbijaniu lub wciskaniu sworznia bryłka ta działa na podobieństwo klina i rozpycha dolny koniec sworznia na boki, odkształcając go i wtlaczając w wyfrezowane wydrążenie. Na

rysunku uwidoczniono przykład zastosowania wynalazku niniejszego, przyczem fig. 1 przedstawia otwór, wywiercony w osadzie metalowej wiertłem śpiąlnem, fig. 2 — przekrój otworu z wyfrezowaniem wydrążeniem i wrzuconą bryłką z twardego tworzywa, a fig. 3 — umocowanie sworznia w tym otworze oraz odkształcenie sworznia, spowodowane przez bryłkę.

Zastrzeżenie patentowe.

Umocowanie na zimno sworznia z meta-

lu miękkiego w metalu twardym, znamienne tem, że sworzeń z metalu miękkiego jest osadzony w otworze, wywierconym w metalu twardym w ten sposób, iż u dołu otworu wyfrezowuje się wydrążenie, w którym umieszcza się bryłkę dowolnego kształtu, wykonaną z odpowiednio twardego tworzywa, która to bryłka rozciąga dolny koniec osadzanego sworznia i powoduje jego zakleszczenie się w otworze.

Zbigniew Biskupski.
Wiktor Staniewicz.

FIG 1

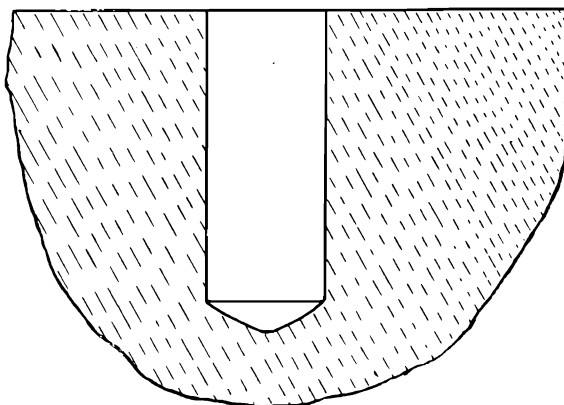

FIG 2

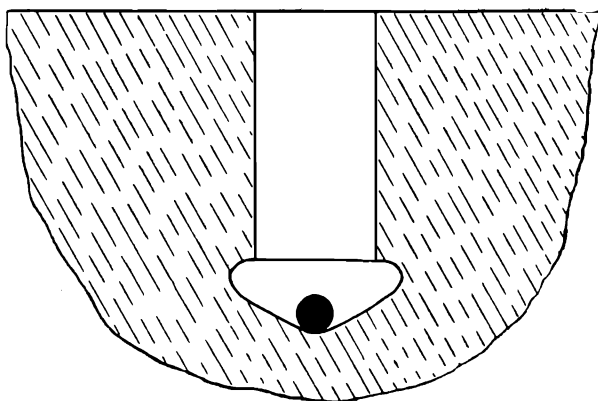

FIG 3.

